

Postavme si „bulodrom“.

Pétanque se podle pravidel dá hrát opravdu na každém povrchu. Pouze pro soutěže se nedoporučují asfaltové povrchy a trávníky. Terén by měl odpovídat zaběhnutým zvykům pro provozování tohoto sportu. Jaký je tedy postup, pokud se rozhodneme postavit hřiště „na zelené louce“?

Postavit správně terén na pétanque znamená najít souhru mezi několika požadavky: povrch by měl být dostatečně tvrdý, aby byl odolný vůči opakovaným dopadům a úderům koulí. Uprostřed hřiště, kde koule nejčastěji dopadají, se nesmí časem vytvořit široká prohlubeň. Zároveň ale musí být povrch dostatečně propustný, aby stačil absorbovat dešťovou vodu nebo kroupení. Pokud je to možné, lze doporučit jednoduché drenážování terénu.

Nejprve se terén vybere zhruba do hloubky 30 cm. Část vykopané zeminy se poté smísí s velmi hrubým šterčkem či kameny (osvědčil se i tzv. stavební odpad, směs kamenů, cihel, úlomků betonu atd.). Tento materiál rozvrstvíme po celé ploše jako podklad, a co nejlépe udusáme. Nyní se může položit i geotextilie, která částečně zabrání růstu trávy. Dále může přijít vrstva buď velmi chudé šterkové cementové směsi, nebo netříděné šterkové směsi s přídavkem vápna. To vše pro dosažení požadované tvrdosti. Důkladně udusáme. Nakonec následuje povrch tvořený šterkem či šterkopískem. Jeho hrubost zvolíme podle požadované obtížnosti povrchu či podle toho, jestli se na tomto terénu budou provozovat i jiné sporty. Obecně řečeno: „nebojte se kamínků!“ Správný terén při soutěžích se ani zdaleka **nepodobá zametené parkové cestičce**. Celý povrch se poté „pocukruje“ slabou vrstvou jemnějšího písku. Je potřeba si dát pozor, aby poslední vrstva šterkopísku nebyla příliš hluboká a měkká. Jakékoliv „plážové“ efekty pro pétanque jsou nežádoucí. Takový postup lze použít i při tvorbě hřišť v halách či jiných zakrytých prostorách. Zde ovšem musíme počítat s možností kroupení povrchu pro vyloučení prašnosti a udržení požadované „akorátní“ tvrdosti terénu (aby se povrch nezabetonoval).

Oficiální rozměry hřiště jsou 4x15m, pro zdárný průběh hry je možno akceptovat i minimální rozměry 3x13 m. Pokud se rozhodnete postavit více jak jedno hřiště, nemusíte je mezi sebou oddělovat žádnou překážkou (obrubičkou, trávníkem). Ba naopak. Tři pěkná spojená hřiště Vám dovolí využít možnosti výběru terénu při každé hře a navíc může posloužit i pro jiný sport (volejbal, čtáná). V případě nutnosti můžete jednotlivá hřiště od sebe oddělit na zemi nataženými provázky.

Doporučuje se ohraničit hřiště za územím ztráty dřevěnými zábranami (telegrafní sloupy, pražce). Dřevěné zábrany jsou svými vlastnostmi lepší než betonové. Lépe tlumí nárazy koulí.

Ale to už nemusíme zkušeným koulístům připomínat. Věříme ovšem, že ploch určených pro provozování pétanque bude v Česku přibývat a tohoto návodu využije i spousta nováčků. Proč si třeba na chalupě neudělat „bulodrom“?

Zkušenosti POP Praha ze stavby zimního hřiště

Terén jsme stavěli v rámu na dlaždicích, které bylo třeba ochránit před rozbitím. Povrch jsme vytvořili ze dvou vrstev: 4/5 jílovité hlušiny a 1/5 hrubého netříděného říčního písku. Jíl jsme zvolili proto, že vytvořil tvrdou, ale pružnou vrstvu do které se časem vtiskly kaménky, kterými jsme posypali finální povrch. Zasucha bylo hlíny 8-10 cm, později se slehla na 5-7 cm. Jíl jsme nejprve zasucha uválcovali. Pak jsme hlínu napustili vodou, navezli jsme písek a znovu jsme to řádně udusali. Vtisknul se tak dobře do hlíny. Hřiště jsme potom nějakou dobu používali. Krásně se ušlapalo, vyschlo a sedlo si. Pravidelně jsme ho zametali širokým koštětem a postupně písek ubírali, aby koule více jezdily. Povrch byl ale málo náročný. Vítězilo kutálení. Takže jsme posypali povrch středně hrubými kaménky tak, aby šlo všude najít „donné“ cca 10x10cm bez kamének. Prostě aby koulím ty kameny vadily a bránily prostému kutálení, aby se muselo hrát vrchem a na donné. Kaménky se hraním časem dostaly do pevného podkladu takže se musely přidávat. Horní část terénu tvořila stále vrstvička písku, která umožňovala koulím rozumný skluz při střelbě. Zároveň byl ale poset volnými kamínky, které znesnadňovaly kutálení a střelbu po zemi.

I přes poměrně intenzivní hru se hliněný povrch střelbou nenarušoval a stále chránil dlaždice, dokonce se časem vytvořily přirozené mírné kopečky a prohlubně, jako na venkovních hřištích. Tvrdost hřiště jsme regulovali přiměřeným kroupením.

A jak to provedli ve Stolíně?

V hutném terénu nejdříve provedli melioraci tak, že zakopali husí krky ve vzdálenosti 1 m od sebe. Potom navezli šterkopísek zrnitosti 8/16 mm a uválcovali (uvibrovali). Na povrch potom navezli šterkopísek (masty) 0/4 mm a opět uválcovali.

Způsobů stavby hřiště je určitě více, a rádi uvítáme i Vaše nápady a zkušenosti.

Příklad uspořádání 4 hřišť pro pétanque

